

Entrevista a Bartomeu Rotger, conseller de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear

“No hi haurà vertadera autonomia si no gestionem nosaltres l'educació”

El conseller de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, Bartomeu Rotger, analitza en aquesta entrevista la situació en què es troben les negociacions per assumir les competències educatives, després de la reforma de l'Estatut, fruit del pacte PSOE-PP.

Segons les informacions aparegudes, vostè negocia amb Madrid la possibilitat d'un tracte bilateral Conselleria-Ministeri, és així?

—No és exactament així. Resulta que en tot el tema de les transferències, siguin de les competències que siguin, hi ha una comissió. És una relació entre l'administració central i les comunitats autònomes. Per tant les negociacions de les transferències es faran dins aquesta comissió mixta, en la qual jo participo. Ara cal veure si el Ministeri d'Educació i Ciència (MEC) i nosaltres som capaços de definir, de concretar, de negociar prèviament de forma bilateral... La negociació és molt complexa. Si som capaços de negociar prèviament i posar-nos d'acord al màxim nivell, entre Conselleria i Ministeri, sempre tenint presents les peculiaritats de Balears, allò que ja hem acordat en la comissió mixta facilitarà molt el camí. Per tant, es tracta d'agilitar al màxim les negociacions. Això és el que a mi m'interessa dir: que entre el MEC i la Conselleria hi hagi una aproximació en molts temes per tal que quan arribin a la comissió mixta es puguin tractar amb molta agilitat.

—Com es pot agilitar la transferència d'Educació, si s'ha arribat a un pacte autònom?

—El pacte autònom, signat entre el PSOE i el PP, defineix tota una sèrie de continguts i metodologies per transferir diferents competències, entre elles Educació. Quan parla d'Educació diu que es faran les transferències respectant els ritmes propis de la reforma educativa. Bé, jo he de dir que el pacte em sembla absolutament insuficient. Així i tot, i com que existeix aquest pacte, dic que és possible anar endavant fins i tot respectant-lo. Encara hi ha marge suficient, si bé s'ha d'agafar amb pinces per tal que

existeixin possibilitats que les transferències educatives vinguin més aviat del que preveu l'acord, respectant la reforma. A més, el marge encara permet que es puguin transferir més aviat encara aquells nivells que no estan afectats per la reforma.

—... Com ara la Universitat?

—Exacte. I la meua proposta em sembla que és lògica. Universitat ara mateix, que vol dir començar el procés. I els altres nivells? No podem esperar fins que la reforma estigui feta. Si nosaltres hem de gestionar —que l'hem de gestionar— el sistema educatiu d'aquestes illes. Hem de participar en la seva reconversió, perquè si no ens trobaríem amb tot fet, i això és impossible. Com poden canviar-se els programes, que s'han de canviar, si no hi som nosaltres? Els programes han de respectar en un 45% l'especificitat de les Balears. Aleshores, si això és així —i és lògic que així sigui— nosaltres estam disposats a comprometre'ns amb el ritme de la reforma sempre que ens transfereixin tot el sistema educatiu.

—I el finançament d'aquestes transferències?

—Evidentment tot això que he dit seria molt poc si no va acompanyat d'un suport financer correcte. El finançament és molt important. Aquí sí que hem d'entrar en aquestes quotes de participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'estat. En aquest cas treballem conjuntament amb la Conselleria d'Economia i Hisenda.

—Es a dir, que vostè basa la negociació amb Madrid en tres punts...

—Són tres qüestions: Universitat, amb transferències aviat, ja que no estan afectades per la reforma; resta del sistema educatiu en dos anys, amb un compromís nostre de respecte de la reforma; i tercer, el finançament. Tot això és possible. En definitiva, volem manifestar la voluntat

de gestionar el nostre sistema educatiu, com més aviat millor. Jo entenc que no hi haurà vertadera autonomia, si no gestionem l'educació nosaltres mateixos.

—*Vostè planteja que Balears participi en la gestió de la reforma educativa, abans d'implantar-se totalment la LOGSE?*

—Sí, sí, però nosaltres, eh! La gestió completa, però nostra, eh! Gestió completa nostra, sense ningú. Exclusiva del Govern.

—*Per tant, substituir el MEC?*

—Exactament. És que no té raó de ser

el sistema perifèric en una comunitat autònoma.

—*Creu que això és possible a curt termini?*

—I tant que és possible! És que... és tan possible com que després de veure jo el ministre d'Educació, hi va anar l'Andreu Crespí, director general del MEC a Balears i, segons diu la premsa, ha coincidit amb el ministre que és necessari que les transferències de Balears siguin ràpides. Ells diuen que és perquè la reforma aquí ha anat més ràpida. Bé, ja em sembla bé, però si és possible l'a-

vançament no és només per això, sinó perquè aquí tenim un model educatiu propi, el qual, per cert, va cridar molt l'atenció del ministre.

—*No hi ha el perill que, tot i que Balears estigui en disposició de rebre les competències, pel fet que altres comunitats n'estiguin en pitjors condicions, s'endarrerixi el procés?*

—Jo he plantejat que, tenint en compte la possibilitat de conjunció dels interessos de totes les comunitats, Balears és distinta. És així, Balears és diferent perquè senzillament és un país diferent. Per dues raons: primer, perquè nosaltres hem expressat de manera absoluta la nostra voluntat de tenir les competències d'Educació; segon, perquè les característiques pròpies del nostre país reclamen un tractament distint i sobretot una acceleració del procés. Nosaltres som l'única comunitat del territori MEC que té llengua pròpia, la qual cosa de vegades oblidem al Ministeri. Tenim una cultura pròpia que han de reflectir els programes en un 45%, tenim un territori pluriinsular, tenim una economia basada quasi en exclusiva en el turisme... Tot això reclama un tractament molt especial.

Crec que totes aquestes característiques singulars faran, de qualche manera, que en un termini prudencial, les competències siguin més ràpides per Balears que no per altres comunitats.

—*Quin calendari de transferències es pot preveure?*

—El calendari nostre, el tenim clar, però no és solament una qüestió de calendari. El tema de l'educació és molt complex, però nosaltres tenim preparats tots els plans, no de calendari sinó de continguts. Hem preparat estudis sectorials que preveuen molt bé tot allò que caldrà en el seu moment. Dit això, i sempre que comencem ara mateix a treballar seriosament i, si cal, sense massa transcendència externa, crec que en un any, o potser un poc més, es podria fer realitat el traspàs d'universitat. I en dos anys seria raonable fer el de tota la resta del sistema educatiu. Vull dir que a finals d'aquesta legislatura autonòmica o a començaments de l'altra ja podria estar fet, tot traspassat. Crec que ara és el moment. Aquesta és una oportunitat històrica que jo no vull deixar perdre. Estic disposat a jugar molt fort en aquest tema, com a conseller. Per mi aquest és un tema molt important en què estic disposat a jugar al màxim.

Miquel Payeras

